

LIBRIS

We know
books

Cornel Nistorescu

**CARTEA
EXASPERĂRII
MELE**

Cincisprezece ani la
Cotidianul

București,
2023

Prefață	9
Un omagiu lui Ion Rațiu	11
Lămuriri necesare și periculoase	13
Anticomunistul V. Tismăneanu – un activist comunist devotat	15
V. Tismăneanu – un mic Platon al comunismului	18
H.R. Patapievici – impostor sau fiu de erou?	20
Cărarea iepuroiului bătrân	23
Tata: Tu ești urma mea!	25
Răpirea jurnaliștilor – o afacere prezidențială?	27
România mai săracă	29
O scatoalcă și un caracter	31
Băsescu, flămând de dezbateri	33
Încă un an de Traian Băsescu	35
Elegie pentru Dacia 1300	37
Vinerea Mare în Ardeal	39
Invierea la țară	41
Păzea! Începe altă anticorupție	43
Știe țăranul ce-i șofranul	45
„Unul dintre cei mai responsabili”	46
Complotul și trotineta	48
Cum se ofilesc vedetele?	50
Marca Monica Tatoi	52
Cu BlackBerry la culesul porumbului	54
Banditism politic	56
Traian Băsescu se întoarce la afacerile cu energie păstorite la Cotroceni	58
Prădarea României	61
Ce ziceți, pică ăștia?	64
Traian Băsescu, comandantul operațiunii Alro	66

„România curată”, altă șmecherie cu șurub.....	68
Dudu Ionescu: un navetist epuizat.....	70
Traian Băsescu, izolat și în țară, și în străinătate!.....	72
Țărișoara mea, țară europeană.....	73
Tusea și junghiul fac politică.....	75
Rochia României pe Coana Joița.....	76
„Dai de-o bere dacă îți deschid biserica?”.....	78
„Traseul roșu” pentru gâsca blondă.....	82
Regele, atacat de un servitor al președintelui.....	84
Regele Mihai: O țară pe care am luat-o cu împrumut de la copiii noștri!.....	86
Traian Băsescu îmi face semn cu ochiul de sticlă.....	88
Florian Coldea, generalul Securității în politica și presa română.....	90
Au venit americanii doar pentru Băsescu?.....	96
Poliție politică la Jurnalul Național!.....	100
SRI, Parlamentul și scandalul Ion Stan.....	103
„România hoților plină de lichele politice”.....	108
Goodbye, Cristina Guseth.....	113
Klaus Iohannis: Eu și guvernul meu.....	115
Mergeți la serviciu, domnule președinte Iohannis!.....	119
Cioloș, premier sau brigadier comunal?.....	121
Liiceanu față în față cu neamul său.....	123
Sub preșul DNA, SRI și al președinției.....	125
Republica Păcănele cu guvern păcănit.....	127
Bogdan Chireac și CT Popescu.....	129
Amintiri cu Regele Mihai.....	131
Premierul mitocan și proletar.....	133
Este Iohannis un politician cinstit?.....	135
Decluc vrea isterie națională de 1 Decembrie.....	137
Istoria lumii și a viselor, în genți și poșete.....	139
Votul împotriva României.....	141
Rise Project se poate rade.....	143
Aranjamente la nivel înalt.....	145

Doctorate și panarame.....	148
Cum se fură o televiziune?	150
Protestele – între SRI, #Rezist și #Restart România.....	154
Klaus recuperatorul și Klaus succesorul.....	158
România condusă de la Cluj	160
Procurorul Lazăr și povestea aurului dintr-un tezaur	162
Povestea tortionarului Lazăr – oglinda României.....	164
Ștefan cel Mare, la Louvre	166
Ce fel de SRI avem?	168
Vai de viitorul UE!.....	170
„Mai răsfițați, băieți, mai răsfițați!”	173
Priviți cuierul din fotografie.....	176
Crăciun la țară.....	178
Crăciun la țară – 2	182
Telegrame bombă conferință Cotroceni.....	185
Detractorii României vor la conducerea ei	186
Dracul-popă, Coldea-profesor.....	189
Un vînt de nebunie politică.....	192
Partidul Antena 3 și madam Pandele.....	194
Adio, model american!	197
Lui Iohannis îi „pute” centenarul Tratatului de la Trianon?	199
Meri pădureți înfloriți, de Cornel Brudașcu.....	202
Șarlatanie jurnalistică și mediocritate.....	204
Urmele noastre fără urmă	206
Carantină și libertate.....	208
Zile proaste, zile negre	211
Moțiunea de cenzură în Țiganiada	216
România și Soroș: ceea ce era de demonstrat	220
Vai de premiul lui Klaus Iohannis!.....	223
Alt impostor în guvernul României.....	226
Ne rupem definitiv de China?.....	228
Mircea Badea non stop!.....	232

Unde-i omul lui Iohannis?	234
Țara noastră nu vrea proști, statul are destui	236
Festivitate pentru România mincinoasă.....	240
Băile de resentimente de la Tușnad.....	241
Unde șade Cataluna?.....	243
Culisele unui megeșec politic.....	246
„Clubul de gândire Gușă”	248
Trezirea, cetățean român!	250
Tăpălagă și gîdilarea Uniunii Europene	251
Palpitantă pierdere de vreme	255
Chiar se duc Dracului libertățile și drepturile noastre?	257
Program de turist bezmetic.....	259
Ungurii se întrec în declarații	261
Captivi la marginea Europei	264
O nuntă românească de vis urît.....	267
Sfînta Maria, mătușa mea.....	269
Dușmanii de moarte ai universităților românești	271
Țara mea cu două fețe între 55 de ani	273
Crevedia – o explozie de gaz în Piața Victoriei	276
Exasperarea mea.....	278
Nu mai merge cu Klaus Iohannis	279
Ultimul Untold	281
Domnul premier cu nasul mare	283
Fomistul nostru stat român.....	285
Dorel guvernează, nu șapă conducte	287
Despăduchereaaa!.....	289
Ciolacu face pe gentlemanul cu Coca Cola.....	291
Calea Laptelui	293
Oradea - un model pentru țară.....	295
Oradea – un model pentru țară – 2	299

UN OMAGIU LUI ION RAȚIU

Nu pot începe activitatea la Cotidianul decât cu o întoarcere la Ion Rațiu, fondatorul ziarului. A fost și unul dintre principalii fondatori ai democrației românești - ediția a doua. Sigur, nu este vina lui că ea este atât de chinuită. A fost printre cei foarte puțini huiduiți de o țară întreagă, dar care o avea desenată într-un proiect modern și coerent de care și acum suntem departe. Prin ianuarie 1990, înainte de prima venire a minerilor în București, dar și înainte de apariția revistei *Expres*, m-am trezit invitat la Intercontinental de un domn scund și misterios, cu părul alb, numit comandorul Nicolae Radu. Omul făcea parte dintr-un grup care schițase un plan de răsturnare a lui Nicolae Ceaușescu. El m-a condus la Ion Rațiu la etajul 11. Avea un apartament cu un birou pe care ținea un caiet. Scria numele tuturor celor cu care se întâlnea. „Buuun, Nistorescu Cornel! Am auzit lucruri bune despre dumneata și aș vrea să lucrezi la un ziar pe care intenționez să-l tipăresc!”

Era ceea ce nu mai văzusem niciodată în România: un mare domn! Un fel de lord care nu strâmba din nas la haosul, mizeria și naivitatea acelor zile. Și care domn, în mai puțin de o lună, avea să devină un fel de dușman al României încă proletare. Rațiu și Căposu (așa îi ziceau cei mai mulți lui Corneliu Coposu!) fuseseră transformați în sperietori naționale. De fapt, Securitatea și activul de partid vedeau în ei principalii adversari la preluarea puterii în stil vechi.

L-am refuzat pentru că, împreună cu Mihail Cârciog, pregăteam revista *Expres*. Dar de fiecare dată când ne întâlneam avea grijă să-mi spună: vezi, n-ai vrut să lucrăm împreună! Nu s-a întâmplat nici în 1996, când nu mai scriam nicăieri. Ne-am întâlnit la o recepție, m-a întrebat ce fac, i-am povestit despre oprirea revistei *Expres* (la 30.000 de exemplare!) și am stabilit să ne vedem peste o săptămână. Urma să preiau direcția ziarului Cotidianul. Peste câteva zile, Ion Cristoiu a demisionat de la „Evenimentul zilei” și negocierea mea cu Ion Rațiu n-a mai avut loc. Mereu m-am simțit îndatorat pentru prima ofertă făcută în zilele în care Bucureștii încă mai miroseau a sânge și a praf de pușcă. Am și încercat să mă revanșez, tipărindu-i la *Expres* prima carte apărută după întoarcerea în țară. L-am însoțit la tot felul de manifestări de câte ori mi-a cerut să o fac.

La un moment dat am făcut împreună o călătorie unică. Am ajuns la Cluj la un seminar despre comunism. Peste câteva ore începea la Costinești o dezbateră dedicată libertății presei. Ion Rațiu mi-a zis, domnule Nistorescu, vorbim aici și plecăm repede! Închiriez un avion de la utilitară și prindem și Costinești! Așa am făcut. El s-a suit pe un scăunel, eu pe un sac de azot și am traversat România pe deasupra ogoarelor nelucrate și prin tăietura de pe Valea Prahovei. A și ațipit nițel, timp în care papionul i-a alunecat într-o parte. Am aterizat la Tuzla, pe iarbă, și-a clătit repede fața în apa rece a unei cișmele și am plecat la Costinești. În zece minute vorbea despre libertatea de exprimare ca despre Cântarea Cântărilor! Nu-mi amintesc câți ani avea! Totdeauna mi s-a părut că s-a oprit la 80! Și vorbea frumos, iubea și construia democrație în România pe banii familiei sale, în timp ce milioane de români manipulați grosolan îl înjurau ca pe principalul vinovat de condiția lor.

Ion Rațiu a editat ziarul *Cotidianul* pentru a ajuta la nașterea și consolidarea democrației în România. Atunci ziarele și revistele, împreună cu românii ieșiți în stradă, au făcut chiar mai mult decât partidele istorice abia reînființate, asta în vreme ce unii vindeau rulmenți în Turcia, aduceau blugi, aur, țigări și vindeau nave.

Acum, când presa a devenit un fel de țintă și de ocară a președintelui României, într-o vreme cu bani puțini și năclăită de aerul bulevardier, peste ani, încerc să leg un fir cu ideile și proiectele lui Ion Rațiu, unul dintre marii domni ai presei și ai începuturilor democrației în România.

4 august 2009

LĂMURIRI NECESARE ȘI PERICULOASE

N-am mai călcat într-un cuib de viespi din copilărie. Îmi amintesc groaza de atunci și insectele mânioase intrate prin izmene, pe sub cămașă și prin buzunare!

Isterizate de un pas în cuibul lor, mă înțepau cu furie și nu așteptau nicio explicație. Îi povestesc această scenă unui bondar bleg, ca muscoii ce se așază vara pe spinarea vacilor și a boilor grași. E vorba de Valeriu Turcan, consilierul de la Cotroceni! S-a lipit el pe spatele lui Traian Băsescu și din mișcările sale molâi încearcă să pară bărzăun periculos! Valeriu Turcan dă telefon pe la ziare și întreabă cum mai stau cu scandalul Nistorescu. Mai dau sau nu?

N-am picat din lună în acest domeniu! Știu de tehnicile serviciilor secrete de a umfla un subiect, de a regiza o compromitere a unui adversar sau a unui jurnalist cu potențial critic. Putin chiar a îngropat un asemenea om. Ce să mai înțeleg din asta? Că se teme Valeriu Turcan, cel care n-a existat în politica românească și nu va exista niciodată? Mult mai logic este să mă gândesc la spaimile lui Traian Băsescu. Pe el îl înțeleg că încearcă să facă două-trei manevre. Subsemnatul la *Cotidianul* ar putea însemna relatări și investigații despre relația președintelui României cu Costică Constanda, cel care a primit la schimb parcul Bordei, a vândut câteva mii de metri și apoi l-a dat înapoi la valoarea inițială. Traian Băsescu chiar are de ce se teme de o presă făcută cu seriozitate! Oricum o bălmăjește cu casele și terenurile învărtite în ultimii ani, tot nu convinge și nu intră sub acoperirea legii. Traian Băsescu mai are de ce se teme pentru afacerea cu terenul de pe Calea Victoriei, unde se află construit Novotelul. Când era primar a fost de acord cu vânzarea la 80 de euro metrul pătrat a celui mai scump teren din centrul Bucureștilor! Și fără licitație, și fără aprobarea Consiliului General! Traian Băsescu are de ce se teme, pentru că s-ar putea să apară martori și informații despre felul în care a coordonat campania electorală a fiicei sale pentru Parlamentul Europei. Mai este și strângerea banilor pentru campania prezidențială. Toate ar putea pocni într-o presă dedicată cetățeanului, iar nu mahărilor și politicianilor! Alde Turcanu nu e prost. Cu un scandal Nistorescu exagerat se mai îngroapă afacerile și scandalul Elena Udrea.

Înțeleg acum de ce mă înțepă gașca Tismăneanu, un pluton jurnalistic în slujba președintelui. Înțeleg de ce postacii cu gramatică și limbă de SRI, SPP și SIE se înghesuie pe net! Înțeleg perfect de ce acoperiții din redacții trag din greu la umflarea balonului. Pericolul li se pare enorm! De-aia am și renunțat la articolele de Gâgă ale lui Ioan T. Morar. E criză și nu merită o leafă de ministru! De-aceea am renunțat și la lălăielile lui C. Pătrășconiu. Nu l-am dat afară când era bolnav și n-am făcut nicio hârtie în acest sens. Dar am cerut conducerii Trustului Realitatea-Cașavencu să scape ziarul de scriitura unui asemenea personaj. Și la ședința de board promisiunea a fost ținută. Nu s-a autosuspendat Robert Turcescu! A aflat că am renunțat și la colaborarea sa. Nu eu am desființat boardul editorial. La inițiativa cuiva care făcea parte din el s-a dizolvat. Dincolo de aceste precizări, implicarea lui Valeriu Turcan în umflarea scandalului mă pune în gardă. Viespii și bărzăunii au reușit să-mi intre în cămașă și în pantaloni!

12 august 2009

ANTICOMUNISTUL V. TISMĂNEANU – UN ACTIVIST COMUNIST DEVOTAT

Opera de propagandist a lui Vladimir Tismăneanu se bate cap în cap cu cea de condamnare a comunismului. Culmea ironiei, amândouă au fost făcute la fel de prost. Șeful Comisiei prezidențiale putea face orice, dar nu să și condamne ceea ce a susținut.

Vladimir TISMĂNEANU: O concepție practică și vizionară - Perspectiva totalității

Sinteză originală, expresie remarcabilă a marxismului creator în contemporaneitate, concepția filosofică și politică a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă prin viziunea generală, prin complexitatea, polivalența și bogăția de semnificații pe care le comportă nu atât un ansamblu de idei de incontestabilă valoare teoretică, cât mai ales un model de raportare intelectuală la realitățile sociale de azi. Așa cum o dorește o întreagă dezvoltare a marxismului și a mișcării muncitorești, punctul de vedere al totalității concrete care stă la baza înțelegerii dialecticii societății și istoriei este indisociabil de imperativul transformării revoluționare a lumii, de imperativul practicii social-istorice. Este, fără îndoială, privilegiul unei gândiri de excepție, acela de a îmbrățișa, într-o viziune largă, deschisă, realitatea, urmărind în același timp surprinderea articulațiilor intime, determinațiilor concrete ale fenomenului și proceselor sociale, de a concepe universul în și prin particular, de a afirma particularul și de a-l integra universului, refuzând schematismul și reduționismul, speculația și orice fel de excese teoretizante. Interiorizând profund necesitatea nedogmatizării demersului teoretic marxist, tovarășul Nicolae Ceaușescu accentuează asupra faptului că: Nu trebuie să ne mulțumim cu ceea ce s-a spus odată ci să reconsiderăm unele teze dacă viața, realitățile, faptele demonstrează că ele nu mai corespunde, chiar dacă la vremea lor au fost juste. (...)

Depistăm, deci, în filonul umanist revoluționar al concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu, înțelegerea profundă, deplină, a faptului că totalitatea socială concretă își are rădăcina în om. Că nu semnifică nimic în absența lui sau în condițiile ignorării lui. Or, tocmai socialismul și comunismul tind să corespundă practic, să dea întreaga măsură reală unei eterne chemări antropocentriste, pe care marxismul o ridică la cea mai înaltă cotă.

Vladimir Tismăneanu
Viața Studențească

Vladimir Tismăneanu, „Micului dicționar social-politic pentru tineret”, Editura Politică, 1981, coordonator științific Virgil Măgureanu:

„Partidul acționează continuu pentru perfecționarea organizării și conducerii economiei, văzând în această acțiune o dimensiune esențială a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. În aceeași direcție sunt îndreptate eforturile de dezvoltare și perfecționare a suprastructurii socialiste, a cadrului instituțional specific noii societăți, a întregii vieți spirituale, eforturi în care rolul determinant, de organizator și dinamizator al acțiunii revoluționare a maselor revine Partidului Comunist Român”. (pp. 47-48)

CONȘTIINȚA SOCIALISTĂ

„În concepția partidului nostru, c.s. reprezintă un factor de cunoaștere și de desăvârșire a personalității umane, un factor formativ și mobilizator în întreaga acțiune de făurire a societății socialiste.”

„Așa cum subliniază Programul P.C.R., dinamica procesului cultural în socialism, necesitatea să obiectivă sunt determinate de faptul că etapa actuală de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism impune creșterea continuă a rolului factorului conștient, participarea activă a maselor și a personalităților la operă de creație istorică” (p. 151).

EXISTENȚA SOCIALĂ

„În interpretarea corelației dialectice dintre existența socială și conștiința socială, o contribuție remarcabilă a fost adusă de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, în repetate rânduri, a subliniat unitatea dintre transformarea e.s. și conștiința oamenilor muncii, întrucât «numai atunci când oamenii vor dirija în mod conștient procesele sociale și vor obține efectele voite de ei se va putea vorbi cu adevărat de trecerea la comunism”. (pag. 209)

„Trecerea revoluționară de la capitalism la socialism reprezintă un salt istoric din imperiul necesității în imperiul libertății.” (p. 272).

LUPTA ÎNTRE VECHI ȘI NOU

„În societatea noastră socialistă, o condiție primordială a victoriei n.(noului n.n.) o reprezintă înfăptuirea consecventă a politicii Partidului Comunist Român.” (pag. 275)

„În comunism dispar clasele sociale, se atenuază și sunt treptat înlăturate diferențele esențiale dintre munca fizică și munca intelectuală, dintre

sat și oraș, se instaurează deplina echitate socială, are loc o amplă înflorire a culturii și umanismului”.

„Marxismul se dezvoltă neîncetat prin gândirea creatoare a partidelor comuniste și muncitorești, care în elaborarea strategiei și tacticii lor revoluționare țin seama de condițiile concret-istorice, de experiența specifică și de nivelul de dezvoltare proprii fiecărei țări. O contribuție de seamă la îmbogățirea creatoare a marxismului au adus și aduc Partidul Comunist Român, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu...” (p. 281).

NAȚIUNEA BURGHEZA / NAȚIUNEA SOCIALISTĂ

«N. burgheză se caracterizează prin stabilirea relațiilor de producție capitaliste, scindarea societății în clase antagoniste, dominația economică, politică și ideologic-culturală a burgheziei. N. socialistă reprezintă un tip nou, superior de n. constituită pe o bază economică, politică și ideologică structural deosebită de cea burgheză. (...) Analiza conținutului și evoluției proceselor și fenomenelor sociale contemporane evidențiază faptul că n. este încă departe de a-și fi epuizat misiunea istorică.» (pag. 302)

„Programul P.C.R. reflectă interesele vitale ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, fiind însuși programul întregului nostru popor de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism. Concluziile și previziunile științifice cuprinse în Programul P.C.R. orientează întreaga activitate a partidului.” (pag. 350) „Umanism socialist, revoluționar – Formă superioară a umanismului, întemeiată pe concepția științifică a materialismului dialectic și istoric despre societate. (...) Fiind diametral opus așa-zisului umanism burghez, întemeiat pe asuprire și exploatare, pe inegalitate și nedreptate socială, u.s.r., așa cum se releva în Programul PCR, concepe omul ca ființă socială, aflată în strânsă legătură și interdependentă cu semenii săi.” (pag. 435)

V. TISMĂNEANU – UN MIC PLATON AL COMUNISMULUI

Vladimir Tismăneanu, zis Volodea, a avut lipici la toate regimurile. S-a străduit să îmbogățească ideologic un sistem pe care l-au sprijinit și el, și familia sa. Micul Platon al comunismului a încercat să explice românilor profunzimea unei ideologii pe care n-o suportau. Pe Ion Iliescu l-a uns cu miere și mai apoi l-a tocat mărunț și l-a stropit cu oțet. Mare caracter, Vladimir Tismăneanu și-a acuzat și tatăl în Raportul de condamnare a comunismului. Asta și pentru a se salva pe sine! Acum se rățoiește la toți cei care îi citesc slugărnicile și nu le consideră drept „meditații politice contextuale”. Cine îi subliniază aberațiile este trecut într-un imaginar front antiintelectual. Activist slugarnic al tuturor regimurilor, Vladimir Tismăneanu pretinde considerație și sprijin pentru condamnarea comunismului pe care l-a susținut din greu și a încercat să-l îmbogățească ideologic. Din propagandist rafinat, Tismăneanu s-a convertit în acuzator nemilos. Operațiunea a fost concepută și derulată pentru ca micul Platon să se poată insera și printre curtenii ultimului președinte al României.

„Un răspuns de principiu, menit să ne asigure înțelegerea limpede a semnificației autentice a apariției în prezent a unor forțe anticapitaliste din ce în ce mai diverse, îl aflăm în definirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, de pe pozițiile marxismului creator, a actualei faze a crizei sistemului mondial capitalist: «Situatia lumii contemporane se caracterizează printr-o profundă ascuțire a contradicțiilor economice, sociale, naționale și politice la scară mondială. Se poate spune că ne aflăm la începutul unei noi faze a crizei sistemului capitalist, care cuprinde toate sferile vieții societății și afectează – într-o măsură mai mare sau mai mică – toate continentele. Această situație, deosebit de complexă, grăbește procesul revoluționar de schimbare a raportului de forțe pe plan internațional în favoarea progresului social, a forțelor ce se pronunță pentru o lume mai bună și mai dreaptă.» (pag. 9)

„Astfel se impune concluzia că, până când Noua Stângă nu va întinde mâna partidelor proletariatului, până când nu va renunța să închidă ochii în fața realității atât de complexe și de diverse a confruntării claselor din societatea contemporană nesocialistă, până când nu va depăși situația

actuală de autoclaustrare dogmatică în universul fantasmelor pogorâte din idealuri pe cât de nobile, pe atât de abstracte, ea va fi sortită să penduleze, eroică, dar neputincioasă - reîncarnare donquijotescă - între polul utopiei, anacroniei și cel al disperării.” (pag. 101-102)

„Capitalismul nu poate fi nimicit prin reverii evazioniste, nici prin revolte sectare, nici prin salturi sau rupturi metafizice. Singura cale de depășire a statu-quoului o reprezintă revoluția socialistă, în care clasa muncitoare, condusă de partidul ei politic revoluționar, are de îndeplinit rolul principal.” (pag. 100)

Vladimir Tismăneanu, „Noua Stângă și școala de la Frankfurt” - Editura Politica a PCR, 1976. Cartea circulă prin București, împreună cu sinteza tezei de doctorat, depusă la BCS, alături și de o antologie a capodoperelor de pupincurism semnate de același autor!

„**Vladimir Tismăneanu:** Pentru cititorii acestei cărți, aș vrea să precizez că ideea de la care am plecat este că personalitatea lui Ion Iliescu este o personalitate de extremă importanță nu numai pentru tranziție, ci și pentru ceea ce a fost în toată perioada, cel puțin din anii '60 încoace - pentru că, până în anii '60, nu erăți în vârfurile puterii. Iar după anii '60, când ați întâlnit personalități de prim rang, după ruptura cu Ceaușescu și eliminarea dumneavoastră din structurile decizionale ale puterii, ați continuat să fiți un reper pentru foarte mulți dintre noi.” (pag. 23)

„**Vladimir Tismăneanu:** Îndrăznesc să spun că noi avem și anumiți prieteni comuni, și anumite lucruri biografice în comun. Părinții dumneavoastră au făcut parte din mișcarea comunistă clandestină, părinții mei au făcut parte din mișcarea comunistă clandestină.” (pag. 47)

Elogiu lui Stalin

«**Vladimir Tismăneanu:** Cel puțin din ce reiese astăzi, Stalin fusese simbolul a tot ce putea să fie mai pur, mai frumos, mai antifascist, mai umanist, pentru multă lume a fost un mit extraordinar de puternic.

Ion Iliescu: Cultivat cu putere și considerat expresia sintetică a teoreticianului, care emitea nu păreri, ci adevăruri absolute.

Vladimir Tismăneanu: Comunate divine.” (pag. 66)

Din *Marele șoc - din finalul unui secol scurt. Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu*. Editura Enciclopedica, 2004, 500 pag., Ediția în limba franceză - Editura Rocher, Ediția în limba engleză - Social Science Monographs, Boulder, Distributed by Columbia University Press, New York.

2 septembrie 2009

H. R. PATAPIEVICI – IMPOSTOR SAU FIU DE EROU?

De mai multă vreme, pe site-uri și prin ziare, prin documente, prin cărți și prin declarațiile președintelui ICR circulă secvențe biografice diferite. Filozoful nostru îmbârligat (culmile gândirii sale vor fi puse la dispoziția cititorilor în perioada următoare) e când victimă, când fiu de refugiat sau de erou. Unii, mai puțin îngăduitori, văd în prezența lui Dionis Patapievici ca translator pe lângă Comandamentul militar sovietic și pe lângă Poliția Zonei Sovietice și mai apoi la Banca Națională a României cu totul și cu totul altceva! Singurul care ar putea clarifica lucrurile este chiar H.-R. Patapievici!

Horia-Roman PATAPIEVICI, TVR Cultural, 16 aprilie 2007:

„Numele meu este Horia-Roman Patapievici. Horia este prenumele pe care mi l-a dat mama și toți oamenii, de când mă știu, mi-au spus Horia. Mama îmi spunea Horia. Roman este prenumele pe care mi l-a dat tata și nimeni cu excepția lui nu mi-a spus vreodată Roman. (...) Tata era dintr-un sat de lângă Cernăuți și toată regiunea în care erau el și familia lui - cei care se chemau fie Patapievici, fie Smercianski (pe bunica mea o chema Rozalia Smercianski) - au rămas în Uniunea Sovietică. Un timp au încercat să se acomodeze. Tata e născut în '21, avea exact vârsta de înrolare ș.a.m.d. Roman Smercianski, vărul lui primar, era în aceeași situație. Și s-a făcut un consiliu de familie în urma căruia s-a hotărât ca băieții, băieții tineri, să se refugieze. Nu în România, pentru că ei erau convinși atunci că Uniunea Sovietică va invada România, ci în Polonia. În Polonia ocupată de nemți. Pentru că Polonia fusese cu un an înainte împărțită între ruși și nemți.”

Horia-Roman PATAPIEVICI, *Evenimentul Zilei*, 11 ianuarie 2007:

„Tatăl meu a fost un refugiat din Cernăuți. Venirea sovieticilor l-a făcut să se refugieze: nu în ce mai rămăsese din țară, despre care credea că va fi și ea în curând invadată, ci în Polonia. Oricât ar părea de ciudat azi, oamenilor din mediul social al bunicilor mei le părea în 1940, în Polonia împărțită, mai sigur sub nemți decât sub sovietici.